

Nỗi Nhớ Không Tên

Thơ: Nguyễn Thị Dinh
Nhạc: Phạm Vĩnh Sơn

1

Chậm, buồn

Đứng bên thềm, nhìn hoàng hôn nhẹ bước Lặng nghe
mình, cào xước nỗi nhớ mong Đã bao lần, lòng ta có dặn
lòng Có quên đi, đừng trông đừng nhưng nhớ. Mỗi chiều
buông, nắng nhạt dần trên phố Trong lòng ta, lại dâng mối tơ
vương Làm thế nào, để voi bớt nhớ thương Khi tương
tư mỗi ngày thêm thiết tha. Hỡi người tình ơi! Sao
mãi cứ xa biệt Trái tim này, luôn mãi ghen ngào thiết tha
Hỡi người tình ơi! Nhớ nhiều lòng thấy chênh chao Rồi tâm tư cứ
xuyên xao lạ thường! Sao giờ đây, thấy tình mong manh quá Dù muốn
nhiều, nhưng chẳng thể kể bên Chỉ âm thầm, trong nỗi nhớ không
tên Khi tất cả, chỉ còn là kỷ niệm thôi. Để hét
nhớ nào không tên? Nỗi nhớ nào gặm nhấm hồn tôi. (Nỗi)